

سرمقاله

مايه خرسندی است كه اينك دوازدهمين شماره مجله «مطالعات ايران شناسي» از محضر خوانندگان گرامي ما مي گذرد. اين شماره از مطالعات ايران شناسي شامل مقالاتي از همكاران ارجمند و دانشور ما آقاي دكتور حمداله صادقي نيا با عنوان «صورت بندي اجتماعي ايران در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بيستم (قرن سيزدهم هجري)»؛ آقاي سامان سیدی و سرکار خانم سوده افتخاری با عنوان «روابط تجاری و فرهنگي برون منطقه‌ای و درون منطقه‌ای شهر سوخته در هزاره سوم ق.م.»؛ آقاي مجتبي رضايي سرچقا با عنوان «نگاهي ايران شناختي به امامزادگان» (نمونه موردی: امامزاده حسن كرج)؛ امامزادگان بستر هويت تحولات سياسي فرهنگي در دوره معاصر؛ آقاي مهدي علي بلندي با عنوان «جستاري پراگماتيستي در كتاب انيس الناس به عنوان نماينده آموزش ايران در دوران تيموري»؛ آقاي المار حسن اف با عنوان «بررسي اهميت تاريخي و فرهنگي «قیز قالاسی» (قلعه دختر) در باکو (جمهوری آذربایجان)» و در نهايت مقاله سرکار خانمها زينب ملك ثابت و شهناز حجتی نجف آبادی با عنوان «مزدك مصلح اجتماعي يا بدعتگر اهریمني؟ بررسي بازتاب قيام مزدك در منابع عصر ساساني» است.

در تدوين، تحقيق، چاپ و انتشار اين شماره همكاران و دوستان دانشوري ما را ياری رساندند كه صميمانه قدردان زحماتشان هستيم. اميدوار و مشتاقيم مجله «مطالعات ايران شناسي» بتواند زمينه ساز شناخت و شناسايي برگهائي از تاريخ، فرهنگ، جغرافيا، ادبيات و هنر ايران بزرگ باشد.